

PORGANDI UNISTUS

HELENA KOCH

Porgand oli šokis. Põllul levis kuuldus, et inimesed ei söö enam tavalisi porgandeid. Kõik pidid tahtma ainult beebiporgandeid. „Mida need veel endast kujutavad?“ küsis porgand naabrilt. „Ma ei tea,“ vastas too, aga ega meie nangunii midagi muuta saa. Tahaks lihtsalt teada, kes need beebiporgandid üldse on.“

«

Porgand noogutas, nii et pealsetutt rappus kaasa. Tal oli imelik tunne. Kuigi ta ei teadnud, milline üks beebiporgand üldse välja näeb, tahtis ta ometi nende hulka kuuluda.

Beebiporgand kui uus nähtus tekitas elevust ja nende kohta levis igasuguseid jutte. Arutati nii selle üle, kas nad mitte beebit ei oota, kui ka selle üle, mida inimesed siis nüüd üldse porgandist söövad, kas juuri või pealseid. Oli ka neid, kes arvasid, et beebiporgandid on lihtsalt väljamõeldis.

Porgand nende hulka ei kuulunud. Tema kogemuse järgi oli kuulujuttudel alati mingi tõepõhi all. Ent ükskõik, kellel oli õigus, porgandit levivad kuuldused ei rõõmustanud. Polnud tal ju nangunii võimalik võluvael beebiporgandiks saada!

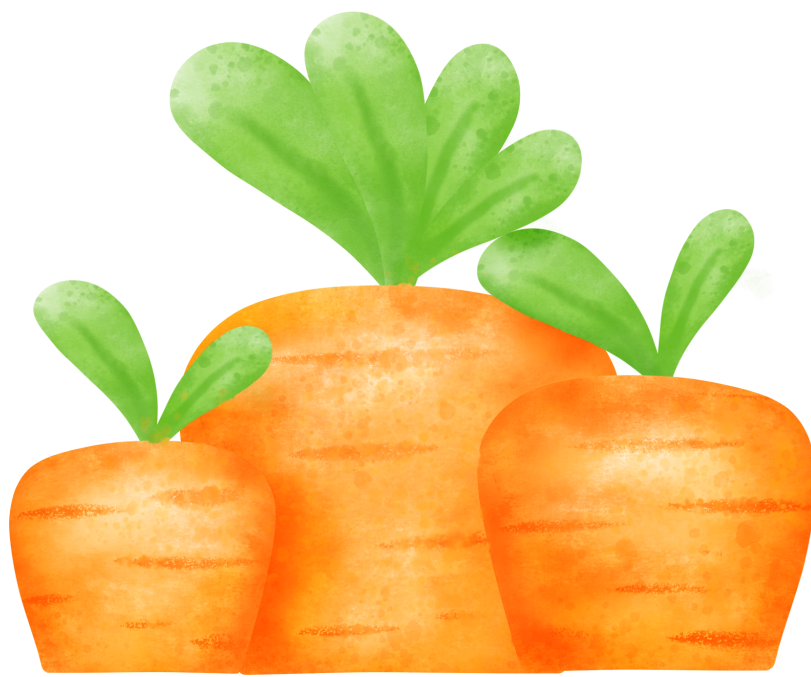
Ühel päeval hakkas aiamaal levima uus kuulujutt. Kellelgi oli õnnestunud välja uurida, et beebiporgandid ei kasva mitte põllul, vaid poes kile sees. Nad pidid olema väiksed armsad erkoranžid ning maitsma eriti värskelt ja mahlaselt. Porgandil hakkas endast hale. Tema koor oli mullane ja ta oli kindel, et ta ka maitstes täitsa tavaliselt. Peale selle oli ta pikk ja sihvakas nagu teised aiamaal kasvavad porgandid. Salamisi muretses porgand ka oma jalgade pärast: kui tema naabritel oli vaid üks jalg, siis tema jala kõrval kasvas veel teine!

„Mul pole lootustki saada beebiporgandiks!“ ohkas ta. „Ma ei sobi poe-riiulile! Jah, värv on küll õige... Isegi kui mullakihi all peidus, olen ilus oranž, aga kas siis tänapäeval sisemine ilu loeb!“

Samal õhtul tõmbas tädi Tiia porgandi ja mõned tema naabrid peenrast välja. Ta viis nad kööki ja asus neid koorima. Porgand lasi sel kõigel sündida. Mis tal enam peale hakata?

„Emme, kas sa viitsid mulle midagi näksida tuua?“ kostis korraga elutoast. "Muidugi," hõikas tädi Tiia vastu.

Porgandid kooritud, lõikas ta nad pooleks ning vormis noaga veidi ümaramaks, aetas siis taldrikule ja viis elutoa lauale.

„Emme, kas sa ostsid ikka beebiporgandeid? Sa ju tead, et ma süön ainult neid,“ küsis Siim. Porgandid taldrikul tardusid hirmust. „Maitse ise, kullake,“ lükkas ema taldriku pojale lähemale ja Siim asuski kohe porgandeid pugima. „Mm, nii head mahlased! Aitäh!“ rõõmustas poiss. Tädi Tiia võttis taldrikult ka endale ühe porgandi, hammustas sellest tüki ja naeratas. Aga temast rõõmsamadki olid üksteise järel taldrikult kaduvad beebiporgandid.

